

ROLNIČKA

Z P R A V O D A J

KVĚTEN

1974

SVAZU ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
SKUPINY AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ (SAL)

SOUTĚŽ AKTIVITY PŘIPRAVENA

Na slavnostním zasedání ústředního výboru Svazu českých divadelních ochotníků v květnu letošního roku, které se bude konat u příležitosti pátého výročí vzniku Svazu, bude vyhlášena "SOUTĚŽ AKTIVITY SOUBORŮ SČDO". Budou mezi sebou soutěžit jak divadelní ochotníci, tak i loutkáři. Soutěž je časově vymezena od srpna 1974 do července 1975 a jejím smyslem je aktivizovat ochotnické divadelní hnutí v roce 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou.

Většina soutěží, které se u nás v oblasti amatérského divadla konají, postihuje především kvalitativní stránku jednoho představení, přihlášeného do soutěže. Takový typ soutěže postihuje málo - a ani nemůže postihnout - činnost souboru vcelku, jeho význam pro společenské dění v místě, kde soubor působí. A právě toto bude cílem připravované soutěže.

Šanci k dobrému umístění budou mít jak soubory tzv. špičkové, tak i ty, které se na významnější přehlídky ještě nikdy nedostaly. Pravidla soutěže, která upravují především kvantitativně postižitelné stránky činnosti souborů, vytvoří, jak doufáme, rovné podmínky pro všechny kolektivy, které se do soutěže přihlásí.

Jak napovídá titulěk, podmínky soutěže jsou již připraveny. Po vyhlášení soutěže dostanou soubory včas potřebné informace i prostřednictvím naší Skupiny amatérských loutkářů.

Zatím aspoň nejzajímavější údaje: které soubory se budou vůbec moci soutěže zúčastnit? Především ty, v nichž nejméně 50% členů je řádnými členy Svazu českých divadelních ochotníků /bez ohledu na celkový počet členů/. Dále pak takové soubory, v nichž působí alespoň deset osob, které jsou členy naší organizace. Loutkářské soubory budou soutěžit jednak v rámci celého Svazu, tedy společně se soubory ochotnických divadelníků, zároveň však bude prováděno i hodnocení v rámci naší Skupiny amatérských loutkářů /SČDO SAL/.

Protože ÚV SČDO i Rada SAL věnují soutěži mimořádnou pozornost, budou i ceny pro úspěšné soubory tak trochu mimořádné a méně obvyklé. O tom všem však podrobněji až po vyhlášení soutěže.

K r e s b a V. C i n y b u l k a

Ze SOUBORŮ

VYZNAMENÁNÍ LOU TKÁŘ Ů

Koncem února se sešli v ředitelně GŮNZ v Třebíči u dr.V.Komínka zástupci ideologického oddělení okresního výboru KSČ v Třebíči se souborem "Zdravíčko" Jednotného klubu pracujících ROH. Soudruzi dr.Otto Šula a Richard Urbášek předali třebíčským loutkářům při příležitosti patnáctého výročí činnosti této maňáskové scény Čestné uznání ideologického oddělení OV KSČ s pamětní medailí za práci ve prospěch nejmladší generace.

- Rolnička se upřímně připojuje ke gratulantům.

" D Í L Ě Í J U B I L E U M " L O U T K O V É S C É N Y Z V R O H V E L K O V Ý K R M N Y S M I Ř I C E

Čilý a průbojný soubor, který byl založen již v roce 1926 a do dnešního dne změnil vlivem organizačních změn několikrát svého zřizovatele, oslavil dvacetiletí práce "ve svém", tj. ve vlastní budově. Pro začátek této sezóny smiřičtí připravili pohádku K.J.Erbena - Zd.Skořepy "Tři zlaté vlasy děda Vševěda". Ke cti pilnému souboru lze připsat i velkou aktivitu mimo vlastní působiště, zájezdy, účast na školeních, soutěžích, Loutkářské Chrudimí apod.

- Do další dvacítky pod vlastní střechou divadelnické "Zlomte vaz!"

P A T N Á C T L E T R O L N I Č K Y

Nejedná se o náš zpravodaj, ale o soubor z Pelhřimova. Navázal na tradici bývalého sokolského loutkového divadla "Na Zavadilce", které bylo v rámci reorganizace přičleněno k ZV ROH n.p.Agrostroj. Když muselo divadlo ustoupit bytové výstavbě, nastala krušná doba. Ale obětaví členové našli řešení: založili maňáskový soubor, aby se mohlo hrát i bez náročnějších provozních prostorů. A tak Rolnička osvědčila i v těžkých podmínkách svoji životaschopnost. Do dalších let si členové souboru přejí, aby se jim dařilo uspokojovat dětské diváky, a aby bylo více dospělých, kteří by se věnovali záslužné loutkářské činnosti.

M.Vata

L E T E M S V Ě T E M Z E S V Ě T A L O U T E K

Loutkářský kroužek ZK ROH dolu Doubrava v Doubravě u Karvinné "Svět loutek" zahájil letošní sezónu sice se zpožděním, zaviněným nutnou opravou závady na topení v budově divadla, zato potom si vedl náramně čile. Ani po dobu opravy nezahálel a hrál pro děti v Karvinné 6 v Domě kultury. K zahájení školního roku připravila členka Světa loutek L.Janošová pro prvňáčky s pionýrským souborem Pavlíkova "Kohouta Světapána". Už jen za tu soustavnou práci s pionýrskými loutkáři zasluhují doubravští pochvalu. Letos v dubnu bylo 25.výročí založení Pionýrské organizace v ČSSR. Pomocí ustavit pionýrský loutkářský soubor, dodat zkušeného vedoucího - to by byl v mnoha místech velmi vítaný dodatečný dárek k tomuto výročí.

Zájem školních dětí o loutky probouzejí a upevňují doubravští i umožněním exkurzí školáků do divadla, do jeho tajemného zákulisí. A ještě jedna zkušenost, která nás upoutala: dobrá spolupráce souboru s občanskými výbory. Věříme, že nám ze Světa loutek napíší na toto téma více.

S O U B O R " Z V O N Ě Č E K "

OKD Praha 5, vedený ing. Jiřím Vorlem, připravil jako akci SAL na 10.dubna 1974 slavnostní představení hry ing. Františka Čecha "Drak" k 80. výročí narozenin výrazného řezbáře loutek J. Chochola.

S T R U Č N Ě O N A Š I C H

Pracovnice OKS, členka loutkové scény ZK ROH Rubena "Dětem pro radost" v Náchodě Renata Jirmanová zorganizovala dětský kolektiv pro rodinné marionetové divadlo.

Také Božena Vítová ze souboru "Kováček" v Praze 5 vede dětský loutkářský kroužek Domu kultury kovoprůmyslu.

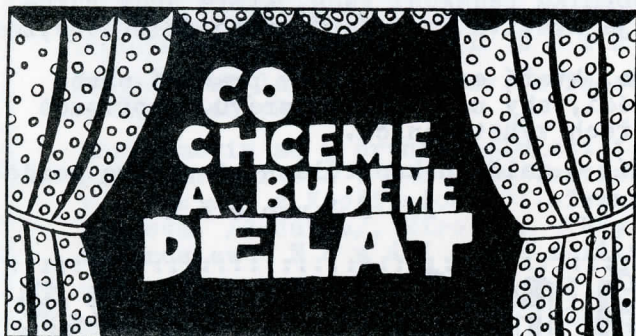
Ředitelka mateřské školy n.p.Kovohutě v Mníšku pod Brdy - Marie Odvárková, organizovala dvě "setkání s loutkáři a loutkami" pro učitelky mateřských škol oblasti Dobříšska a Sedlčanska. Přednášeli naši členové dr. O. R ů d l a prof. V. L e š t i n a .

Zasloužilý umělec dr. J. M a l í k posoudí a doplní scénář minivýstavky v Bavorově při příležitosti odhalení desky dr.Jindřichu Veselému.

A l o i s P o l á k , člen souboru Kováček Domu kultury kovoprůmyslu v Praze a člen ÚV SČDO, promluvil v Národním museu v Praze při oslavě 70.narozenin prof.dr. Jana Malíka o vztahu jubilanta k amatérskému loutkářství, zejména ve třicátých letech a za války, a vyzvedl jeho bohatou přednáškovou činnost po českých krajích.

P e t r Z a h á l k a získal do SAL dalších pět členů významné loutkové scény ZK ROH Velkovýkrmy ve Smiřicích.

K a r o l K u r j a n se obětavě postaral o vydání prvního adresáře SČDO - Skupiny amatérských loutkářů, kde je zachycen stav k podzimu 1973. Ceníme si této práce tím více, že Karol je aktivním členem Rady SAL a vedoucím loutkové scény "Divadlo loutek" v Havířově /mimo jiné, jak našeptává tiskařský šotek/.

K P R O G R A M U S Č D O - S A L

Na únorovém zasedání schválila Rada SAL program naší Skupiny na letošní rok. Je náročný, ale splnitelný. Žádný ze záměrů není planým slibem, kdy se již od samého počátku počítá s tím, že zůstane jen na papíře.

S náplní programu budeme postupně členy seznamovat v Rolniče, Čs. loutkáři a v Minizpravodajích. Program má osm kapitol a dnes se seznámíme s I., IV. a V.

K A P I T O L A I. - V Z T A H Y S A L K S Č D O

- Zajistit účast loutkářů na okresních a krajských konferencích SČDO.
- Zajistit účast zástupců SAL v okresních, krajských, oblastních výborech SČDO, jakož i v ÚV SČDO a prosazovat zájmy loutkářů v těchto orgánech.
- Podílet se na uskutečnění celosvazové konference SČDO z hlediska programového, ideového a organizačního.
- Zajistit prostřednictvím ÚV SČDO zlevněné vstupné pro členy SAL do profesionálních divadel v ČSR /nikoliv loutkových - v těch už tuto výhodu máme/.
- Při znovuzavření dohody SČDO s Ústavem pro kulturně výchovnou činnost /ÚKVČ/ uplatnit v textu dohody zájmy loutkářů.
- Podílet se na organizaci slavnostního zasedání ÚV SČDO u příležitosti pátého výročí vzniku Svazu.

Realizací této kapitoly zajistí SAL zastoupení loutkářů v orgánech celého Svazu. Loutkáři se tak budou moci podílet na činnosti Svazu v okresech a krajích. V některých místech budou dokonce loutkáři početnější než divadelní ochotníci. V takovém případě nebude stát nic v cestě, aby představitelům Svazu se zde stal právě loutkář. Uvědomme si, že prosperita SAL vychází z prosperity celého Svazu, o kterou se my, loutkáři, svou prací v okresních a krajských výborech musíme zasloužit. Je nezbytně nutné, aby všichni členové SČDO-loutkáři se zúčastnili okresních a krajských konferencí, pokud se ovšem v tom kterém kraji či okrese budou kanat, aby na těchto konferencích aktivně vystupovali a zajistili volbu loutkářských kandidátů do příslušných výborů. Vedení SAL spolupracuje s ÚV SČDO při pořádání konferencí,

je proto třeba, aby loutkáři na konferencích vystupovali ve shodě se záměry vedení SAL, které bude tlumočit na konferencích náš zástupce. Na konferenci budou zvat okresní výbory SČDO, pokud ovšem v okrese existují.

KAPITOLA IV. - INFORMAČNÍ ČINNOST SAL

- Třikrát vydat zpravodaj Rolničku.
- Čtyřikrát rozmnožit miniinformace.
- Po dohodě s redakcí časopisu Československý loutkář zřídít v něm pravidelnou rubriku "Koutek SAL".
- Informovat širší veřejnost o činnosti loutkářů v rámci SČDO v celostátních časopisech a v denním tisku.
- Po dohodě s redakcí časopisu Amatérská scéna zřídít menší rubriku o činnosti loutkářů v SČDO i v tomto časopisu.
- Po dohodě s redakcí časopisu Mladá scéna informovat touto cestou vedoucí dětských a pionýrských souborů o činnosti SČDO-SAL.
- K propagaci SAL vytvořit sbor aktivistů z řad přednášejících o loutkovém divadle /lektorů na školeních atd./.

Členové tedy obdrží nejméně 7x do roka písemné zprávy o činnosti SAL. Dohody se shora uvedenými redakcemi jsou již také uzavřeny.

KAPITOLA V. - ČINNOST SČDO-SAL V OBLASTI DRAMATURGIE AMATÉRSKÝCH SOUBORŮ

- Zkoumat možnosti vydávání loutkových her ve spolupráci s PO SSM.
- Zkoumat možnost vydávání loutkových her ve spolupráci s jinými institucemi.
- Ustavit redakční radu pro vydávání loutkových her, vhodných pro amatérská loutková divadla.

Nedostatek dobrých loutkových her je problém již opravdu letitý. Chceme ho řešit. Po vyřešení právních otázek chceme vydávat hry i svépomocně. Rovněž jednáme o dalších možnostech. Protože chceme vydávat jen opravdu dobré hry, vedení SAL utvořilo ze zkušených odborníků redakční radu, která bude rukopisy posuzovat. Základním kritériem je kvalita hry. Není proto podstatné, zda autorem je amatér či profesionál.

Vyzýváme touto cestou všechny čtenáře, kteří sami autorsky pracují anebo o nových autorech a jejich pracích vědí, aby nám podali zprávu, popřípadě hned zaslali text hry - nejlépe ve třech vyhotoveních.

První seznámení s programem SAL končí. O dalších kapitolách si povíme později.

P. S l u n e č k o

DRAMATURGICKÁ HLÍDKA

V autorské dílně našeho člena Miroslava Klicpery, vedoucího loutkové scény ZK ROH Rubena "Dětem pro radost" vznikla veselá pohádka pro spodové loutky "Půlnoční zasnuby aneb Kašpárek to vyhraje". Po upravě lze hrát i marionetami. - Kašpárek s pomocí vodníka zneškodní nežádoucího nápadníka /vrchního/ a dopomůže nezištně ke štěstí mladému páru. - Zkuste dopsat autorovi na adresu: Hamry 753, 547 00 Náchod.

D I L I A ROZMNOŽILA TYTO LOUTKOVÉ HRY:

Petr Chvojka: "Triápení s Tralalinkou"
- 12 loutek, 5 proměn - moderní pohádka o holčičce, která se najednou ocitne v pohádkové zemi Bajkálíi.

Hynek Matuška: "Babička a její svět"
- 6 loutek, 2 živáčci, 2 proměny - hra pro nejmenší o tom, jak zvědavý a neposlušný Ivánek se málem stal obětí lstivé lišky.

ADRESA DISTRIBUCE DILIA: Celetná 25, Praha 1 - Staré Město

UPOZORNĚNÍ TĚM, KTERÍ PÍŠÍ PRO SVÉ SOUBORY VLASTNÍ TEXTY:

UŽ v minulosti bývala v ROLNIČCE oblíbená rubrika "Z AUTORSKÉ DÍLNY NAŠICH ČLENŮ A PŘÁTEL". Informovali jsme v ní o rukopisných hrách, které vznikly přímo v souborech, jejichž autory byli většinou neprofesionální pracovníci, zkušení loutkáři. Obnovme tuto tradici - pošlete SČDO-SAL své práce k nahlédnutí.

L Í S T E K
Z H I S T O R I E
L O U T K O V É H O
D I V A D L A
V Ú P I C I

Vzpomínáme-li počátků ochotnického divadla v Úpici, nemůžeme zapomenout na divadlo loutkové, které spolu s kočovnými hereckými společnostmi připravovalo půdu pro vznik ochotnického hnutí.

Také Úpice měla svého Matěje Kopeckého, svého pimprlového principála. Byl jím Josef Vída, rozený roku 1764 ve Vilanticích na Jaroměřsku. Roku 1807 si najal v Úpici "na podměstí" hostinec čp.185 a trvale se zde usadil. Loutkové

divadlo hrál nejen v najatém hostinci, nýbrž i v širokém okolí. Jezdil "s vozem, jež táhl starý bělouš a na němž pod plachtou ukrývaly se dvě truhlice, naplněné figurkami a jevištěm, buben, trumpet, klarinet, kytara a jiné nezbytné potřeby" /V.Schreiber: Pamětní kniha, str.23/. Loutkář Josef Vída se těšil v Úpici všeobecné vážnosti. Nabyt zde městského práva a roku 1814 zakoupil i hostinec, v němž byl až dosud nájemcem. Když roku 1832 zemřel, zůstala po něm vdova a tři děti. Musela prodat dům a živila se hrou na harfu. Loutky se vším příslušenstvím zdědil syn Josef, "gymnasik a divadelní umělec", koně a vůz obdržela dcera Anna. Provozování loutkových her se v rodině dědilo, ještě počátkem tohoto století jezdil po hradeckém kraji loutkář Emanuel Vída - Vidáček, jak se mu mezi lidmi říkalo, a svou hrou obveseloval malé i velké.

O loutkáři Vídovi píše V.Schreiber v "Pamětní knize" na str.231-232. Článek V.Schreibera "Loutkář Vída" otištěn ve vlastivědném časopise "Od Kladského pomezí", 1923, str. 14-15.

S P O L E Č E N S K Á K R O N I K A

Pětašedesátky se dožila 24. března ANNA NERUDO V Á z Děčína. Šedesátiny oslavili naši členové JOSEF Š T Á V Í K /15.ledna/ a MUDr BOHUMIL D O T Ř E L /4.února/ z Prahy.

Do dalších let dobré zdraví a radost z loutkářské práce!
A díky nás všech!

Abrahamovín se v prvním pololetí t.r. dožívají tito členové SČDO-SAL: Otakar Š v e c ze Vsetína /25.března/, František Č e r v e n k a z Kopřivnice /31.března/, Miroslav V a t a z Pelhřimova /2.dubna/, Miroslav R y š a v ý z Prahy /24.května/ a Jaroslav N o v á č e k z Litvínova /29.června/.

Všem dohromady a každému zvlášť upřímné Ž i v i j ó ó ó ó
a do druhé padesátky, osobní i loutkářské, jen to nejlepší !

Fejeton **PŘEKVAPENÁ JEŽIBABA**

Hráli jsme pro děti zaměstnanců jedné porubské kavárny "Perníkovou chaloupku" Jarmily Šikolové. Abych hříčku trochu zpestřila, už během nácviiku jsem zhotovila masku i kostým přesně podle loutky ježibaby. Jeden ze souborových chlapců se vždy do této nádhery oblékl a v okamžiku, kdy zlá čarodějnice - loutka byla vyhnána ze scény, vyběhl jako "živáček" před děti a za jejich živé reakce utekl ze sálu.

V přísálí kavárny seděli rodiče s dětmi. Čekali na představení. Bylo to kolem vánoc, a tak se mezi nimi procházel pěkně namaskovaný čert. - Pojednou nápad a od něho k činu nebylo daleko. Stačilo si vzít čerta stranou a něco málo mu pošeptat. Pochopil pekelně rychle. Já ale s hrůzou čekala, jak to všechno dopadne.

Pohádka skončila, ježibaba se vybelhala před paraván a začala jako obvykle naříkat. Než se stačila otočit k východu, přiskočil k ní čert, hodil si ji přes rameno jako pytel a tradá ze sálu! Stále vidím ten údiv publika - dětského i dospělého. Ale nejvíc obdivuji hocha v roli ježibaby. Pro toho to muselo být překvapení největší. Nevěděl totiž vůbec o ničem.

Marie B u r d o v á

OSUDY TŘEBÍČSKÉHO TYGRÍKA PETŘÍKA

V z p o m í n á   p r i n c í p á l   M i l o š   B l a h a

V roce 1972 vystoupilo Zdravíčko poprvé na Loutkářské Chrudimi. XXI. LCH mi dala pořádně zabrat. Při dopolední přípravě na jevišti Divadla Z. Nejedlého mně x-krát vytekly nervy. Nic nešlo, nic se nedařilo, všechno padalo doslova z ruky. Nakonec jsem z aranžovačky utekl, blábole po schodech neurvalá, ba přisprostlá slova. Pan Šída, osvědčený pilot našeho autobusu ČSAD, mě nalezl skleslého na břehu Chrudimky a jal se mě těšit známým argumentem, že co se zvoře na generálce, to se povede při představení. Uklidněn tímto profesionálem vrátil jsem se k těm, které jsem před chvílí tak hanebně opustil.

Pak se vše uklidnilo, jen ten zvuk se mi jaksi nezdál. Ale pořadatelé nás ujišťovali, že večer to bude jen břínčet. A taky břínčelo! Bylo to určitě nejhluchnější představení v historii Zdravíčka. Seděli jsme s naším muzikantem Mirkem Kratochvílem v nejvyšší lóži těsně u proscénia, a tam na hoře nám ten rambajs ani tak nepřipadal. Ale Břeťa Langr už to nemohl vydržet a hlasitě se z hlediště dožadoval, aby technika ubrala decibely. Ještě štěstí, že to svedli na novou aparaturu. A tak jsem za ten kravál nakonec ještě dostal cenu chrudimské transporty. Nesmím ještě zapomenout na velmi příjemný večer, který nám připravili naši patroni - družstevníci. Často a rádi si na ně vzpomeneme.

/Příště pokračování/

.....
Z diskusního příspěvku Františka Krula na ustavující schůzi oblastního orgánu SČDO v Třebíči 23. března 1974:

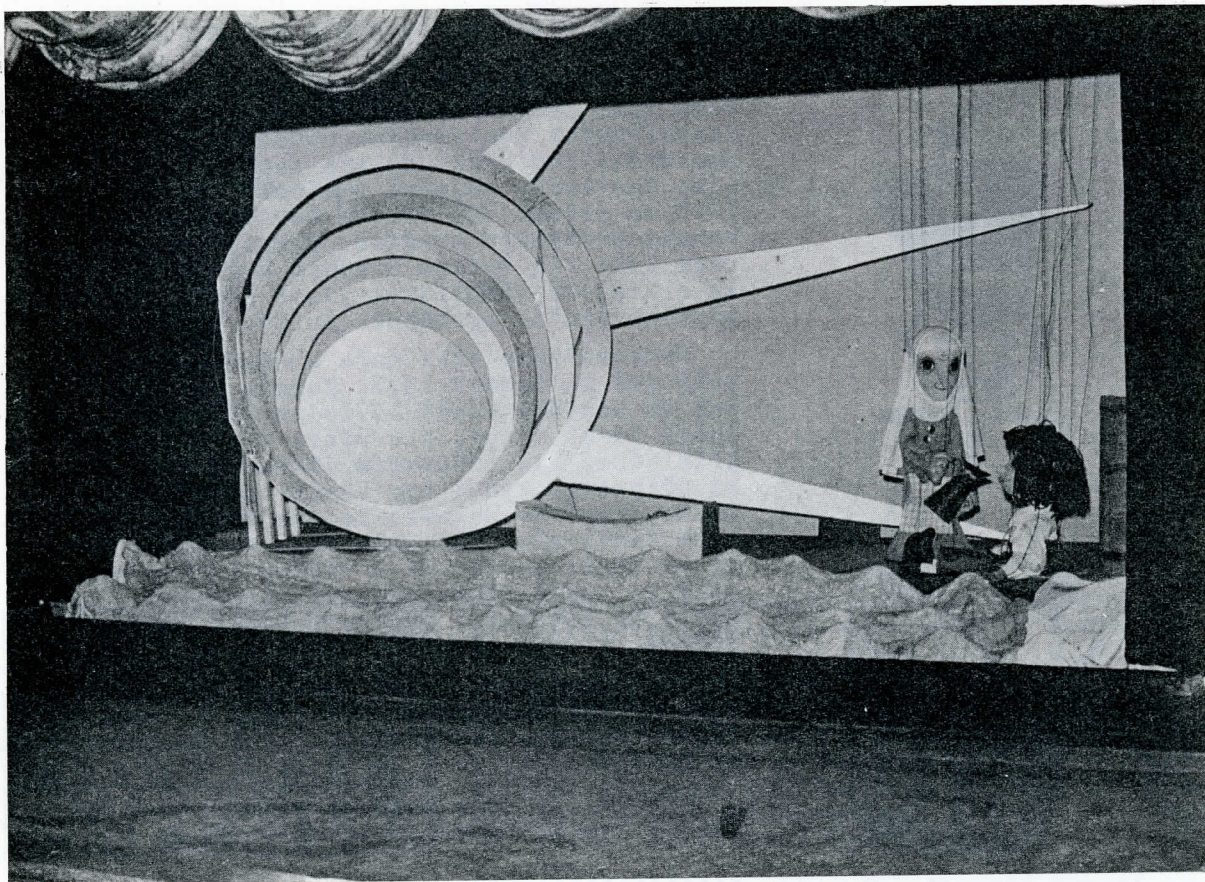
LOUTKY V RODINĚ

Chtěl bych se několika slovy zmínit o loutkářském oboru, který v posledních desetiletích jako by se z loutkářského světa vytratil. Jde o rodinné loutkové divadlo s loutkami-marionetami 20 nebo 25 cm, s tištěnými dekoracemi, vyřezávaným nábytkem, s množstvím rekvizit a her. Principálem tohoto divadla je obyčejně domácí kutil - tatínek, o ošacení loutek se starají pilné ruce maminky. Podmanivé kouzlo loutek spojuje tu rodiče i děti. Účast dětí na přípravě a provedení loutkové hry je velmi důležitá a nemělo by se na to zapomínat. Dětem se tu otevírá docela nový neznámý svět, svět plný záhad, napětí a vábivé krásy.

Takové domácí loutkové představení není nějakým veleuměleckým dílem. Je to prostě upřímná snaha rodičů zpříjemnit a zpestřit dětem čas od času život v rodinném společenství. Na jevišti loutkového divadla se předvádí děj hry - prostý a jednoduchý, dětem snadno srozumitelný - s cílem především citově zušlechtit, bystřit smysly a rozum, cvičit pevnou a vytrvalou vůli, pěstovat estetiku řeči a správný způsob vyjadřování, vychovávat pro dobro, pravdu a krásu. Mnoho dobrého takové představení dětem přináší, poněvadž právě na děti působí loutky jako skutečné a živé příklady. Toto působení má mocný vliv na děti i tehdy, když opona již spadla a dítě napodobuje slyšené a prožívané.

Proto také rodinné loutkové divadlo není ani dnes musejní záležitostí, ale je stále něčím živým, schopným dokonce i vývoje. S potěšením proto vítáme, že SČDO-SAL přijímá do svých řad i ty, kteří se věnují této nejstarší formě loutkařiny a umožňuje jim v tomto směru se angažovat.

Věřím pevně, že všechny složky našeho SALu budou vzájemně spolupracovat, společně řešit eventuální problematiku, hledat nové cesty a lepší formy práce, vyvinou bohatou činnost pro tvůrčí rozvoj našeho loutkářství ve všech směrech. Ať žije naše loutkářství, ať přináší stále více radosti našim nejdražším - našim dětem.

Na snímku B.Lukáška záběr z inscenace Loutkové scény Smiřice "Tři zlaté vlasy děda Vševěda". Režie J.Zahálka, výprava ing. V.Hájek, loutky MÚ Únanov, hudba M.Jaška.

K R A J S K Á
P Ř E H L Í D K A
V Č E S K É
T Ř E B O V Ě

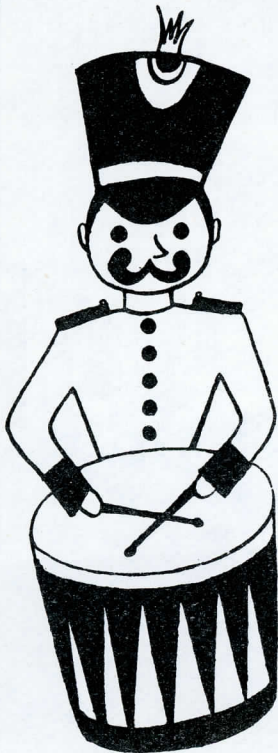
Krajská přehlídka v České Třebové se konala ve dnech 24. - 26.května 1974 a podala přehled o úrovni amatérských souborů Východočeského kraje. Dík za organizaci patří Krajskému kulturnímu středisku v Hradci Králové

a ZK ROH železničářů v České Třebové. Ze čtyř souborů, tvořících jádro přehlídky, byly tři, které považujeme za soubory SAL. Soubor "Dětem pro radost" ZV ROH Rubena Náchod předvedl Sojkovu hru "Kašpárek a čarodějnice", soubor ZV ROH Velkovýkrmy Smiřice uvedl "Tři zlaté vlasy děda Vševěda" /Erben - Skořepa/ a Malé divadlo "C" ze Svitav sehrálo "Mořského cara" J.Švarce. Všechny tři soubory reprezentovaly naši organizaci velice důstojně. Příjemným překvapením bylo vystoupení dětského maňáskového souboru Sluníčko z Bernartic, který vede učitel V.Štindl a pohostinské představení hradeckého profesionálního DRAKA - "Enšpígl" od J.Bártka. Domácí soubor "Marionet" překvapil průměrným věkem členů /kolem 17 let/ a sympaticky zapůsobil prohlášením, že hraje v mateřských školách a při příležitosti MDŽ. Na přehlídce předvedli javajkami Cinybulkovo "Zmoudření ševce Fanfrnocha".

Nesoutěžní přehlídka posloužila k užitečné konfrontaci práce jednotlivých souborů a loutkářskému mládí přinesla řadu cenných zkušeností. O zájmu dovědět se nové svědčí 70 účastníků závěrečného semináře.

A P

Na vědomost se dává

NA POČEST OSVOBOZENÍ

Předpokládáme, že v souborech je již delší dobu znám program a průběh Národní soutěže loutkářských amatérských souborů, kterou se amatérští loutkáři aktivně zapojí do Celostátního festivalu zájmové umělecké činnosti 1974-1975 na počest 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. Pokyny pro soutěž v roce 1974 již vydala Krajská kulturní střediska a krajské přehlídky, jimiž první ročník soutěže končí, proběhnou do 15. června t.r.

Upozorňujeme však naše soubory, aby pamatovaly již na ročník 1975. Termín podání přihlášek do soutěže končí 15. ledna 1975. Ano, je ještě "dost času", ale účast v soutěži není jen přihláška, ale především důkladná dramaturgická příprava, výběr hry vhodné po všech stránkách, která by odpovídala jak významu Celostátního festivalu, tak možnostem souboru. Hlavními kritérii hodnocení a výběru v obou ročnících je právě dramaturgická objevnost, tvůrčí podíl na inscenaci a výše celkové umělecké úrovně.

Vrcholnou přehlídkou /nesoutěžní/ v r. 1974 bude XXIII. Loutkářská Chrudim, v roce 1975 XXIV. Loutkářská Chrudim, konaná jako celostátní festival.

Věříme, že naše soubory budou v soutěži čestně reprezentovat celý náš Svaz.

.....

REZERVUJTE SI DEN DOVOLENÉ

Proč a nač? - Abyste mohli využít autobusového zájezdu, který bude uspořádán v úterý 17. září 1974 do jihočeského Bavorova.

Toho dne tam totiž bude odhalena deska na rodném domě významného loutkářského pracovníka, organizátora, redaktora a historika dr. J i n d ř i - c h a V e s e l é h o .

Bližší pokyny, jak se přihlásit, ještě dostanete.

AP

MÁTE ZÁJEM O RODINNÉ DIVADLO ?

K prodeji je nabízejí Zdeňka Matoušková, V stráni 3, 150 00 Praha 5- Košíře a prof. J. Láť, náměstí Hrdinů práce 6, 293 01 Mladá Boleslav. Pište přímo na uvedené adresy.

JAK KORESPONDOVAT S ROLNIČKOU ?

Rozsah zpravodaje a technika tisku vyžaduje, aby příspěvky do Rolničky byly krátké a výstižné. "Literární" útvary můžeme uveřejňovat jen výjimečně. Uvědomme si, že jde o zpravodaj, o organizovanou výměnu zkušeností, podněty, náměty. Nechceme zdvojuvat náš časopis Československý loutkář. Příspěvky posílejte přímo na adresu redaktora: E. Vavruška, Leninova 678, 160 00 Praha 6. Znovu připomínáme: stránka na stroji je už dlouhý příspěvek!

R O L N I Č K A
ZPRAVODAJ SVAZU ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
SKUPINY AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ /SAL/

K V Ě T E N
1 9 7 4

Rediguje Eduard Vavruška - grafická úprava Zdeňka Matoušek. Poštu posílejte na adresu redaktora /viz výše/. Příspěvky se nevracejí.